

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมไทยในอดีตเป็นสังคมที่กำหนดให้ผู้หญิงมีบทบาทน้อยกว่าผู้ชาย เป็นสังคมที่ยกให้ผู้ชายเป็นใหญ่ ผู้หญิงจึงต้องอยู่ภายใต้การปกครองของชาย และมีสถานภาพเป็นผู้ถูกเลือกโดยไม่มีสิทธิแสดงความคิดเห็น ผู้หญิงที่ดีต้องมีกิริยามารยาทเรียบร้อย ต้องเป็นสาวบริสุทธิ์ไม่แปดเปื้อนราศีใดๆ และยังต้องเป็นแม่ศรีเรือน เก่งทั้งการทำอาหาร งานฝีมือ และดูแลปรนนิบัติผู้ชายอันเป็นคุณสมบัติเหมาะสมและมีค่าเพียงพอให้ผู้ชายเลือกไปเป็นคู่ชีวิต

ค่านิยมเกี่ยวกับการรักษาพรหมจรรย์เป็นสิ่งสำคัญที่สุดของผู้หญิงไทยสมัยก่อน ดังนั้นการอบรมดูแลบุตรสาวของคนไทยในยุคนี้ จึงมุ่งเน้นให้ละเอียดต่อเรื่องความสัมพันธ์ในเชิงชู้สาว เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ควรปกปิด ผู้หญิงไม่ควรรู้หรือสงสัยในเรื่องเหล่านี้ ผู้ใหญ่จึงต้องสอนให้บุตรสาวภูมิใจในศักดิ์ศรีของความบริสุทธิ์ และคอยระวังมิให้มีสิ่งใดมาทำให้บุตรสาวของตนมีจิตใจไม่สงบ อันอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่วงศ์ตระกูลในภายหลัง

วิธีทำให้ผู้หญิงไม่มีโอกาสเรียนรู้เรื่องเพศหรือเพศสัมพันธ์ คือการจำกัดเสรีภาพในการคบค้าสมาคมกับเพศตรงข้าม ไม่ให้ออกสู่สังคมภายนอกมากนัก และกีดกันไม่ให้ผู้หญิงรู้หนังสือ โดยเน้นให้เรียนรู้ฝึกฝนแต่วิชาการบ้านการเรือน เพื่อนำไปปรนนิบัติดูแลสามีตามหน้าที่ภรรยาที่ดี และทำให้ผู้หญิงไม่ออกนอกถิ่นนอทางไปทำสิ่งไม่ดีงาม ผู้หญิงจึงต้องเก็บกตทางเพศและเรียนรู้เรื่องเพศอย่างจำกัด

ดังนั้น ในกระบวนการสื่อสารตั้งแต่อดีตผู้หญิงจึงถูกกำหนดให้มีสถานะเพียงอย่างเดียว คือการเป็นผู้รับสาร สารเหล่านั้นส่วนมากเป็นคำสั่งสอน ข้อห้ามและข้อปฏิบัติเพื่อให้ถึงพร้อมซึ่งการเป็นกุลสตรี ผู้หญิงจะไม่มีสิทธิโต้แย้ง หรือขัดขืน มีหน้าที่เพียงทำตามเท่านั้น (ปถรศ บุญศรีโรจน์, 2539: 3)

ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษา เด็กชายหญิงต้องเข้าเรียนตามพระราชบัญญัติประถมศึกษาแห่งชาติ ผู้หญิงมีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มมากขึ้น ประกอบกับวัฒนธรรม

ธรรมตะวันตกเริ่มเผยแพร่เข้ามาในประเทศไทย บทบาทแต่ดั้งเดิมของผู้หญิงไทยจึงเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากมีสื่อต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ สิ่งพิมพ์ เป็นต้นสะท้อนทัศนคติและค่านิยมทางเพศในสังคม อีกทั้งยังมีส่วนในการสร้างค่านิยมและทัศนคติทางเพศอีกด้วย

อย่างไรก็ตาม การเสนอค่านิยมและทัศนคติทางเพศในสื่อแต่ละประเภท ย่อมแตกต่างกันตามลักษณะและข้อจำกัดของสื่อเหล่านั้นๆ “สำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งได้แก่ นิตยสารและหนังสือพิมพ์ เป็นสื่อที่สามารถให้รายละเอียดในการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเพศได้ดีกว่าสื่อโทรทัศน์หรือวิทยุ เพราะไม่มีข้อจำกัดในการเซ็นเซอร์มากนัก การนำเสนอเรื่องเพศในสื่อสิ่งพิมพ์จึงชัดเจนกว่าและสามารถหยิบยกขึ้นมาศึกษาได้อย่างลึกซึ้ง” (จิตรภาพ ธรรมสารสุนทร, 2538: 3)

นิตยสารไทยในปัจจุบันมีอยู่ในท้องตลาดมากมาย และยังมีการแบ่งกลุ่มออกอีกหลายกลุ่ม เพื่อตอบสนองความต้องการข่าวสารของผู้รับสารแต่ละกลุ่มที่มีอยู่หลากหลาย โดยแบ่งเป็น นิตยสารสำหรับผู้หญิง, นิตยสารสำหรับผู้ชาย, นิตยสารสำหรับเด็ก, นิตยสารสำหรับครอบครัว, นิตยสารการเมือง, นิตยสารธุรกิจ, นิตยสารศิลปะและวัฒนธรรม และนิตยสารบันเทิง (อุบลวรรณ ปิติพัฒนะโมชิต, 2529)

ถึงแม้ว่านิตยสารในปัจจุบันนิยมจัดทำโดยมุ่งผู้อ่านเฉพาะกลุ่มเป็นหลัก แต่กลุ่มเป้าหมายที่อาจกล่าวได้ว่าเป็นกลุ่มที่ใหญ่ที่สุดคือ ผู้หญิง ซึ่งมีผู้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับสาเหตุที่ผู้หญิงชอบอ่านนิตยสารสตรีไว้หลายประเด็น เช่น ผู้หญิงมีความสนใจร่วมกันมากกว่าผู้ชาย ผู้หญิงชอบอ่านเรื่องเบาสมอง ผู้หญิงชอบดูภาพสวยๆงามๆ ผู้หญิงมีเวลาว่างมาก ผู้หญิงมีกำลังซื้อมากขึ้น เป็นต้น นอกจากนี้ การอ่านนิตยสารสตรียังได้รับความรู้ในเรื่องต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้หญิงอีกด้วย นิตยสารสตรีจึงนับเป็นสื่อมวลชนที่เข้าถึงผู้หญิงได้จำนวนมาก” (กุลธิดา ท้วมสุข, 2534: 1)

วิวัฒนาการของนิตยสารสตรีในเมืองไทยมีการแบ่งออกเป็นยุคต่างๆ (อุบลวรรณ ปิติพัฒนะโมชิต, อวยพร พานิช, 2532) แต่ละยุคมีการนำเสนอเรื่องค่านิยมและทัศนคติทางเพศในนิตยสารด้วย โดยเริ่มจากยุคของการปลุกสำนึกในด้านการเฝ้าหาความรู้และสิทธิสตรีไทย (พ.ศ.2431-2475) นิตยสารสตรีในยุคนี้มีเนื้อเรื่องที่มีการสอนบุตรสาวเวลาออกเรือนไปอยู่กับสามี บางเล่มเป็นปากเสียงให้ผู้หญิงที่ได้รับความเดือดร้อน มีบทความเกี่ยวกับสิทธิสตรี และมีคอลัมน์ในเชิงเสียดสีพฤติกรรมของผู้ชายที่ได้เปรียบกว่าในสังคม

ยุคต่อมาคือยุคมีดของนิตยสารสตรี (พ.ศ.2475-2489) นิตยสารสตรีในยุคนี้ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และสงครามโลกครั้งที่ 2 เศรษฐกิจค่อนข้างตกต่ำ นิตยสารจึงมีจำนวนน้อย นอกจากที่นิตยสารสตรีในช่วงนี้เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับลิตีชีสตร์แล้ว ยังมีนิตยสารอื่นๆที่นำเสนอเนื้อหาทางเพศ เช่น นิตยสารประมวลภาพ เป็นนิตยสารเล่มแรกที่นำเสนอภาพผู้หญิงเปลือย นิตยสารท่องเที่ยวรายสัปดาห์ เสนอนวนิยายเนื้อหาเกี่ยวกับกามารมณ์ มีบทประเล้าประโลมชัดแจ้ง" (พินิจ ศุภมัสต์อุ้งกูร, 2528)

นิตยสารสตรีกลับมาฟื้นตัวอีกครั้งในยุคต้นตัวของนิตยสารสตรี (พ.ศ.2490-2500) เป็นยุคที่นิตยสารสตรีเสนอเรื่องราวหลากหลายสำหรับผู้หญิงมากยิ่งขึ้น มีทั้งเรื่องการเมือง การบ้านการเรือน ผู้หญิงทำงาน ทรรศนะการดำเนินชีวิตแบบชาวตะวันตก แนวคิดการเป็นผู้หญิงสมัยใหม่ทันโลก ทันเหตุการณ์

ยุคพาฝัน (พ.ศ.2501-2516) คือยุคต่อมา เป็นช่วงที่มักนำเสนอเรื่องหนีปัญหาสังคม จึงเสนอแต่นิยายประเภทรักๆใคร่ๆเพื่อฝัน เน้นความบันเทิงเป็นหลัก ขณะเดียวกันก็เริ่มมีนิตยสารแนวปัญญา ปฏิเสธนิยายเพื่อฝัน เป็นนิตยสารเพื่อผู้หญิงแนวใหม่ควบคู่ไปด้วย

ยุคสุดท้ายคือยุคข่าวสารและความหลากหลายของนิตยสารสตรี (พ.ศ.2516-ปัจจุบัน) ความหลากหลายเป็นผลมาจากความเจริญทางเทคโนโลยีและการสื่อสาร จึงทำให้เกิดนิตยสารสตรีที่มีความแตกต่างทั้งในเรื่องรูปแบบและเนื้อหา มีทั้งการนำเสนอประเด็นหลักมาเป็นจุดขาย เช่น แฟชั่น การฝีมือ การทำอาหาร นวนิยาย หรือบางประเภทเสนอเนื้อหาหลากหลายอยู่ในเล่มเดียวกันทั้งสาระและบันเทิง ทำให้ได้กลุ่มผู้อ่านที่หลากหลาย เช่น ผู้หญิงวัยสาวขึ้นไป ผู้หญิงทำงาน และสาวทันสมัยโดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น

ความหลากหลายของกลุ่มผู้อ่านทำให้เนื้อหาในนิตยสารคละเคล้าหลากหลายประเภทแตกต่างกันไป เช่น ถ้าเป็นผู้หญิงวัยสาว เนื้อหาของนิตยสารจะเสนอทัศนคติทางเพศเน้นไปในทางอนุรักษ์นิยม นอกเหนือจากนั้นเป็นเรื่องทั่วไป อาทิ การทำอาหาร การดูแลรักษาบ้าน บทสัมภาษณ์ และนวนิยายจำนวนมาก รวมทั้งคอลัมน์ตอบปัญหาเพศหรือปัญหาความรักและปัญหาทั่วไปของผู้หญิง

สำหรับผู้หญิงวัยทำงาน นิตยสารที่รองรับผู้อ่านกลุ่มนี้มักเสนอเรื่องราวความเป็นผู้หญิงที่ทำงานนอกบ้าน การวางตัวในสังคม ทัศนคติทางเพศของนิตยสารกลุ่มนี้จะเป็นกลาง ไม่อนุรักษ์

นิยมจนเกินไป หรือล้าสมัยมากเกินไป ผิดกับนิตยสารเพื่อสาวทันสมัยโดยเฉพาะสาววัยรุ่นที่รับวัฒนธรรมตะวันตกมาใช้ในการนำเสนอเนื้อหา ดังนั้นการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศหรือกามารมณ์จึงค่อนข้างใจแจ่มแจ้งและชัดเจนกว่ากลุ่มอื่นๆ

เนื่องจากลักษณะการส่งสารผ่านทางงานเขียน ผู้ส่งสารและผู้รับสารไม่ได้พบปะกันโดยตรง เนื้อหาของสารจะถูกส่งผ่านสื่อซึ่งก็คือหนังสือ ดังนั้นผู้รับสารไม่ว่าจะเป็นเพศใด การศึกษามากน้อยแค่ไหน และไม่ว่าจะอยู่ที่ใดก็กล้าที่จะรับสารเพราะพฤติกรรมการรับสารสามารถทำได้ทีละคน กล่าวคือผู้รับสารส่วนใหญ่จะอ่านหนังสือหนึ่งเล่มต่อคนหนึ่งคนในช่วงเวลาหนึ่ง ไม่เหมือนโทรทัศน์หรือวิทยุ ที่ลักษณะการรับสารสามารถทำได้พร้อมกันที่ละหลายคน ทำให้ขาดความเป็นส่วนตัวหรือการใช้จินตนาการเพื่อสร้างความเข้าใจหรือซาบซึ้งกับเนื้อหาอย่างเต็มที่ (ปกรสบุญศรีโรจน์, 2539: 6)

ด้วยลักษณะดังกล่าว ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมของคนไทย ทำให้พฤติกรรมการรับรู้และยอมรับเรื่องราวต่างๆ ได้เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย รวมทั้งเรื่องราวทางเพศก็ได้รับการยอมรับมากขึ้น จนถือเป็นเรื่องธรรมดาที่เป็นกิจกรรมทางธรรมชาติของมนุษย์

ดังที่ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) กล่าวว่าเรื่องความรู้สึกทางเพศนั้นมนุษย์มีมาตั้งแต่เกิดแล้ว ชีวิตความเป็นอยู่ทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติได้รับพลังทางจิตวิทยาจากสัญชาตญาณทางเพศ เรื่องเพศและกามารมณ์เป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์ เป็นสิ่งสำคัญอันดับที่สองรองลงมาจากอาหาร หรือจัดเป็นปัจจัยที่สองในบรรดาปัจจัยสามประการคือ อาหาร กามารมณ์และสังคม (เฉลิมเกียรติ ผิวนวล, 2528)

ด้วยแนวความคิดที่เปลี่ยนแปลงไปตามวัฒนธรรมตะวันตกเช่นนี้ จึงมีนิตยสารสตรีเพื่อผู้หญิงทันสมัยโดยเฉพาะสาววัยรุ่นเกิดขึ้นใหม่อีกหลายฉบับ มีทั้งที่เป็นนิตยสารไทย เช่น Lips และนิตยสารที่ซื้อหัวหนังสือมาจากต่างประเทศ เช่น Cosmopolitan, Elle และ Cleo ซึ่งในนิตยสารสตรีเหล่านี้มักจะนำเสนอเนื้อหาทางเพศในรูปแบบต่างๆ ทั้งที่เป็นคอลัมน์ตอบปัญหาหรือนำเสนอกลวิธีในการมีเพศสัมพันธ์อย่างใจแจ่มแจ้ง รวมทั้งมีแฟชั่นการแต่งกายที่หือหาวเปิดเผยเรือนร่างมากกว่าปกติ ในขณะที่นิตยสารเพื่อสาวทันสมัยในยุคก่อน อาทิ อิมเมจ ซิตีไลฟ์ ก็มีการนำเสนอเนื้อหาทางเพศในทำนองใจแจ่มแจ้งมาก่อนเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้แนวโน้มการยอมรับเรื่องเพศของผู้หญิงจะมีเพิ่มมากขึ้น แต่ค่านิยม และทัศนคติทางเพศของสังคมไทยก็ยังมีอยู่ สังคมไทยยังมองเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่ไม่สมควรนำมาเสนอต่อสาธารณชน ซึ่งขัดกับการที่สื่อประเภทนิตยสารสตรีที่เสนอเนื้อหาทางเพศได้เพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกขณะ

ดังนั้นนิตยสารสตรีที่มีเนื้อหาทางเพศเหล่านี้อาจสร้างค่านิยมและทัศนคติทางเพศในอีกด้านหนึ่งให้แก่ผู้หญิงไทย เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การอยู่กินกันเฉยๆโดยไม่มีพิธีแต่งงาน การคบผู้ชายมากหน้าหลายตาเพื่อเอาไว้เป็นตัวเลือก วิธัมัดใจชายด้วยการใช้เพศสัมพันธ์ กลเม็ดการค้นหาคู่ครอง เป็นต้น ล้วนแต่เป็นวิธีชักนำให้ผู้หญิงมีเสรีในเรื่องเพศสัมพันธ์ ไม่มีการนำเสนอให้ผู้หญิงรักษาวลสงวนตัวใดๆทั้งสิ้น

หากผู้หญิงไทยเกิดพฤติกรรมลอกเลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตกที่เผยแพร่อยู่ในนิตยสารสตรี ในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ โดยคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์กันเป็นเรื่องธรรมดา ทั้งที่อยู่ในวัยไม่เหมาะสมที่จะเรียนรู้เรื่องเหล่านี้ หรืออยู่ในวัยผู้ใหญ่แล้วก็ตาม เรื่องที่ผิดศีลธรรมของสังคมไทยเช่นนี้อาจก่อให้เกิดปัญหาตามมาภายหลัง หากพลาดพลั้งไม่ป้องกัน หรือไม่รู้จักยับยั้งซึ่งใจ ทำให้คุณค่าความเป็นกุลสตรีไทยต้องสูญสิ้นไป

ดังนั้นในงานวิจัยชิ้นนี้จึงมุ่งศึกษาการเปิดรับนิตยสารต่างประเทศฉบับภาษาไทยทั้งสามฉบับ อันได้แก่ คอสโมโพลิแทน แอล และคลีโอ รวมทั้งนิตยสารของไทยอีกหนึ่งฉบับคือ อิมเมจ เนื่องจากนิตยสารทั้งสี่ฉบับนี้มีการนำเสนอเนื้อหาทางเพศในลักษณะที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจมองได้ว่า มีรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาตามกลุ่มเป้าหมายของแต่ละฉบับ

นิตยสารคลีโอนำเสนอเนื้อหาทางเพศในแนวสนุกสนาน และไม่แรงมากนัก เพราะกลุ่มเป้าหมายเป็นวัยรุ่นตอนปลายจนถึงวัยเพิ่งเริ่มทำงาน "ยอมรับเถอะว่าไม่มีใครต้องการผู้ชายที่เป็นเจ้าของเครื่องเคราขนาดเท่าเห็นต้นกระจุ๊ว แต่ถ้าเราใส่ใจเรื่องขนาดจริงๆ แล้วจะรู้ได้อย่างไรว่าของเขาเล็กเกินไป หรือเป็นเราเองที่มีห้องหับโอฟาร์เกินพอดี?" (มีนาคม: 2545)

นิตยสารแอลมีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้หญิงที่อยู่ในวัยทำงานจนถึงผู้หญิงในแวดวงสังคมชั้นสูง การนำเสนอเนื้อหาทางเพศจึงค่อนข้างเคร่งขรึมไม่หรือหว่า "...จริงๆ แล้วผู้ชายมองอวัยวะเพศของตัวเองอย่างไร และทำให้มันมีอิทธิพลใดต่อโลกทั้งใบและต่อหญิงสาวทั้งหลาย พวกเขาภูมิใจ

หรือไม่ และยังคงเก็บความทรงจำแสนประทับใจกับความตื่นเต้นเร้าใจครั้งแรกๆ ได้หรือไม่”
(พฤศจิกายน: 2544)

นิตยสารคอลโมโพลิแทนมีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้หญิงวัยทำงาน เมื่อเปรียบเทียบกับ นิตยสารอีกสองฉบับข้างต้น การนำเสนอเรื่องเพศของคอลโมโพลิแทนจึงหวือหวาและใจจ้ำจืดที่สุด “...การฝึกตัวเองให้เลิกทำตามความปรารถนาที่จะเอาใจเขาเช่นนี้ ทำให้คุณสามารถจดจ่อได้อย่างเต็มที่ กับความรู้สึกที่มีของเขาดูบได้อยู่บนเนื้อหนังของคุณ สิ่งที่เขากระซิบใส่หูคุณ ช่วงเวลาอันแสนเสียวซ่านของการรูกล้าภายใน และความเร้าใจของทุกจังหวะของการรูกล้า” (กุมภาพันธ์: 2545)

ส่วนนิตยสารอิมเมจเป็นนิตยสารภาษาไทยเพียงฉบับเดียวที่นำมาศึกษา เนื่องจากนำเสนอเรื่องเพศในแง่มุมมองของรักร่วมเพศอย่างชัดเจน โดดเด่นจากนิตยสารฉบับอื่นๆ “เลสเบี้ยนสอนรัก-ผู้ชายส่วนใหญ่มักคิดเข้าข้างตัวเองว่า “ซ้ำใจ” ในเรื่องบนเตียง ทั้งที่ในโลกแห่งความจริงแล้ว หนุ่มๆ จำนวนไม่น้อยที่ด้อยคุณภาพ และเข้าใจผิดๆ ว่า คู่นอนของตัวเองชอบอะไร มันก็เลยไม่ใช่เรื่องแปลก ที่หญิงจำนวนไม่น้อยจะปันใจรักหญิงด้วยกัน” (เมษายน: 2544)

งานวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงการเปิดรับนิตยสารสตรีที่มีเนื้อหาเรื่องเพศของผู้หญิงรุ่นและวัยทำงานในปัจจุบันว่ามีการเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศจากสื่อเหล่านี้มากน้อยเพียงใด รวมไปถึงค่านิยมและทัศนคติของผู้หญิงทั้งสองวัยที่มีต่อเรื่องเพศในด้านต่างๆ พร้อมทั้งต้องการค้นหาคำตอบว่า พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับค่านิยมและทัศนคติในเรื่องเพศและเพศสัมพันธ์หรือไม่

ปัญหานำวิจัย

1. สถานภาพทางประชากรรวมทั้งการเป็นหญิงรุ่นที่ยังไม่ทำงานกับหญิงวัยทำงาน ตลอดจนวัตถุประสงค์ในการอ่านนิตยสารผู้หญิงของกลุ่มสตรี มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับนิตยสารสตรีที่มีเนื้อหาเรื่องเพศหรือไม่ อย่างไร

2. สถานภาพทางประชากรและลักษณะการเป็นหญิงรุ่นที่ยังไม่ทำงานและหญิงวัยทำงาน รวมทั้งวัตถุประสงค์ในการอ่านนิตยสารผู้หญิง มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเรื่องเพศและเพศสัมพันธ์หรือไม่ อย่างไร

3. การเปิดรับนิตยสารสตรีที่มีเนื้อหาเรื่องเพศของสตรีทั้งสองวัยมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเรื่องเพศหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการเป็นสตรีวัยรุ่นหรือวัยเรียนที่ยังไม่ทำงาน และสตรีวัยทำงานกับการเปิดรับนิตยสารผู้หญิงที่มีเนื้อหาเรื่องเพศรวมทั้งทัศนคติในเรื่องเพศและเพศสัมพันธ์

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับนิตยสารผู้หญิงที่มีเนื้อหาเรื่องเพศกับทัศนคติในเรื่องเพศและเพศสัมพันธ์ของสตรีทั้งสองวัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. สตรีที่มีสถานภาพการทำงานต่างกัน ลักษณะทางประชากรต่างกัน และวัตถุประสงค์ในการอ่านนิตยสารผู้หญิงต่างกัน มักมีการเปิดรับเรื่องเพศจากสื่อต่างกัน

2. สตรีที่มีสถานภาพการทำงานต่างกัน ลักษณะทางประชากรต่างกัน มักมีทัศนคติเรื่องเพศและเพศสัมพันธ์ต่างกัน

3. ระดับทัศนคติเรื่องเพศและเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศจากสื่อ

ขอบเขตของการวิจัย

1. มุ่งศึกษาผู้อ่านนิตยสารสำหรับสาวทันสมัย อันได้แก่ อิมเมจ คอสโมโพลิแทน แอลคลีโอ ซึ่งมีเนื้อหาทางเพศ ที่วางจำหน่ายตามร้านหนังสือและแผงขายหนังสือทั่วไป

2. ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้หญิงวัยรุ่นก่อนทำงาน (วัยเรียน) อายุอยู่ในช่วงประมาณ 15 - 21 ปี และวัยทำงาน อายุตั้งแต่ 22 ปีขึ้นไป ทั้งสองกลุ่มอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เหตุที่เลือกศึกษาสองกลุ่มนี้ เนื่องจากผู้หญิงก่อนทำงานนั้นยังจัดอยู่ในวัยรุ่นตอนปลายซึ่งกำลังมีการเปลี่ยนแปลงและมีความต้องการทางเพศ เริ่มมีวุฒิภาวะเป็นผู้ใหญ่ บางครั้งอาจถูกชักจูงให้คล้อยตามได้ง่าย และเพื่อเปรียบเทียบกับผู้หญิงวัยทำงาน ซึ่งมีวุฒิภาวะและความรับผิดชอบสูง มักใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจมากกว่า

นิยามศัพท์

พฤติกรรมการเปิดรับ หมายถึง ปริมาณความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร จากการอ่าน การฟังและการดูหรือชม ในงานวิจัยชิ้นนี้จะหมายถึงปริมาณความถี่ในการเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศ จากสื่อทั่วไป รวมทั้งการอ่านเรื่องเพศในนิตยสารผู้หญิงที่มีเนื้อหาเรื่องนี้

นิตยสารผู้หญิงที่มีเนื้อหาเรื่องเพศ หมายถึง นิตยสารผู้หญิงสำหรับสาวทันสมัย ซึ่งมีวางขายตามแผงหนังสือทั่วไป แต่จะแตกต่างจากนิตยสารผู้หญิงธรรมดาคือ เนื้อหาของ นิตยสารผู้หญิงประเภทนี้จะเน้นหนักไปในทางเรื่องราวที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ หรือการคบหา ระหว่างเพศ รวมทั้งเพศเดียวกันด้วย ซึ่งในงานวิจัยนี้หมายถึง นิตยสาร แอล คอสโมโพลิแทน คลีโอ และอิมเมจ

ทัศนคติ หมายถึง ระดับความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือสิ่งใดสิ่ง หนึ่ง ซึ่งจะเป็นในทางบวก หรือในทางลบก็ได้ ขึ้นอยู่กับค่านิยมของบุคคลและประสบการณ์ทาง สังคมที่ฝังรากลึกอยู่ ซึ่งทัศนคติหรือความรู้สึกของบุคคลในงานวิจัยนี้จะหมายถึงเรื่องเกี่ยวกับค่านิยมเรื่องเพศต่างๆไป รวมทั้งการมีเพศสัมพันธ์

เนื้อหาเรื่องเพศ หมายถึง เนื้อหาที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ หรือความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ไม่ว่าจะเป็นเพศเดียวกันหรือต่างเพศ เนื้อหาดังกล่าวรวมถึงการปฏิบัติตัวทั้งในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ประสบการณ์ทางเพศ และข้อเสนอแนะให้นำไปปฏิบัติอย่างเปิดเผย

สตรีวัยรุ่น (วัยยังไม่ทำงาน) หมายถึง ผู้หญิงที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 15 – 21 ปี ซึ่งกำลังอยู่ในวัยศึกษา และอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

สตรีวัยทำงาน หมายถึง ผู้หญิงที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 22 ปีขึ้นไป ซึ่งกำลังอยู่ในวัยทำงาน หรือเริ่มต้นชีวิตการทำงาน และอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สะท้อนให้เห็นถึงภาพรวมของการเปิดรับนิตยสารสตรีที่มีเนื้อหาทางเพศของกลุ่มสตรี ซึ่งนิตยสารเหล่านี้มักเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่อาจไม่เหมาะสม และไม่ป็นลักษณะของเพศศึกษา

2. แสดงถึงแนวโน้มเกี่ยวกับทัศนคติทางเพศของผู้หญิงไทยทั้งในช่วงวัยรุ่นก่อนทำงานและวัยทำงาน ซึ่งจะนำไปสู่การส่งเสริมให้มีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวหากความคิดบางประการเป็นไปได้ในทางที่ไม่เหมาะสมและขัดกับจารีตประเพณีที่ดำรงในสังคม

3. เพิ่มพูนองค์ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวแปรพฤติกรรมการรับข่าวสารด้านเพศจากสื่อ กับตัวแปรด้านทัศนคติในเรื่องนี้